

Datum van inontvangstneming : 15/10/2019

C-674/19**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

10 september 2019

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 september 2019

Verzoekende partij:

„Skonis ir kvapas” UAB

Verwerende partij:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

De onderhavige lopende beroepsprocedure heeft betrekking op een belastinggeschil tussen „Skonis ir kvapas” UAB, een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, en de belastingdienst inzake de berekening van accijns en btw bij invoer. Partijen zijn het in wezen niet eens over de vraag of de door verzoekster ingevoerde waterpijptabak moet worden beschouwd als rooktabak die in zijn geheel (met andere woorden alle bestanddelen ervan) aan accijns is onderworpen, dan wel of enkel de tabak in dat product aan accijns is onderworpen.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van artikel 2, lid 2, en artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten (hierna: „richtlijn 2011/64”), uitlegging van verordening (EEG)

nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknamenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en uitlegging van de bepalingen van de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) in bijlage I bij het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Prejudiciële vragen

(1) Moet artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten aldus worden uitgelegd dat waterpijptabak als die welke in de onderhavige zaak aan de orde is [dat wil zeggen waterpijptabak bestaande uit tabak (maximaal 24 %), suikersiroop, glycerine, smaakstoffen en conserveermiddel], voor de toepassing van deze bepaling dient te worden beschouwd als een product dat „[...] gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak [bestaat]”?

(2) Moet artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU, ook wanneer het in samenhang met artikel 2, lid 2, van deze richtlijn moet worden gelezen, aldus worden uitgelegd dat wanneer de tabak in een melange die bestemd is om te worden gerookt – in casu waterpijptabak (het litigieuze product in de onderhavige zaak) – aan de criteria van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU voldoet, die gehele melange als rooktabak dient te worden beschouwd, ongeacht de daarin vervatte andere stoffen?

(3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet(en) artikel 2, lid 2, en/of artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64/EU dan aldus worden uitgelegd dat het gehele litigieuze product als aan de orde in het hoofdgeding, dat wordt vervaardigd door tabak van fijne snede met andere vloeibare en normaliter fijne stoffen (suikersiroop, glycerine, smaakstoffen en conserveermiddel) te mengen, voor de toepassing van deze richtlijn als rooktabak dient te worden aangemerkt?

(4) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord en de eerste en de derde vraag bevestigend worden beantwoord, moeten de bepalingen van post 2403 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknamenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011, uitvoeringsverordening (EU) nr. 927/2012 van de Commissie van 9 oktober 2012, uitvoeringsverordening (EU) nr. 1001/2013 van de Commissie van 4 oktober 2013 en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1101/2014 van de Commissie van 16 oktober 2014, dan aldus worden uitgelegd dat bestanddelen van waterpijptabak zoals (1) suikersiroop, (2) smaakstoffen en/of (3) glycerine niet als „tabakssurrogaten” mogen worden beschouwd?

Relevante Unierechtelijke bepalingen

Overwegingen 2 en 9, en artikel 2, lid 2, artikel 5, lid 1, en artikel 14, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten.

Hoofdstuk 24 van afdeling IV van het tweede deel van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011, uitvoeringsverordening (EU) nr. 927/2012 van de Commissie van 9 oktober 2012, uitvoeringsverordening (EU) nr. 1001/2013 van de Commissie van 4 oktober 2013 en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1101/2014 van de Commissie van 16 oktober 2014.

Relevante bepalingen van nationaal recht

Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (accijnswet van de Republiek Litouwen): artikel 3, lid 27, waarin het begrip „rooktabak” wordt omschreven; artikel 3, lid 35, waarin het begrip „sigaren en cigarillo’s” wordt omschreven; artikel 3, lid 36, volgens hetwelk producten die geheel of gedeeltelijk uit tabakssurrogaten bestaan, als rooktabak worden beschouwd, en artikel 31, lid 2, waarin het accijnstarief voor rooktabak is vastgelegd.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Tussen 2012 en 2015 voerde verzoekster (een in Litouwen gevestigde onderneming die onder meer actief is in de detailverkoop van diverse tabaksproducten) verschillende hoeveelheden waterpijptabak in zakjes van 50 of 250 g in de Republiek Litouwen in, die bestond uit tabaksproducten die tabak (maximaal 24 %), suikersiroop (47 %), glycerine als bevochtigingsmiddel (27 %), smaakstoffen (2 %) en kaliumsorbaat als conserveermiddel (minder dan 1 g per kg) bevatten (hierna: „litigieus product”).
- 2 Die goederen waren volgens de in de betrokken periode geldende GN in de desbetreffende aangiften als „waterpijptabak” ingedeeld in GN-postonderverdeling 2403 11 00 en waren tevens als „accijnsplichtige rooktabak als bedoeld in artikel 31, lid 2, van de accijnswet” in de nationale code X203 ingedeeld.
- 3 Waterpijptabak is een tabaksproduct dat door verzoekster wordt gedistribueerd en door consumenten wordt gekocht om te roken. Het product is bestemd om te worden gebruikt in waterpijpen en de te inhaleren rook ontstaat door het product te verbranden of te doen gloeien, dat wil zeggen dat de te inhaleren rook wordt geproduceerd door alle tegelijk smeulende bestanddelen (stoffen) van het

litigieuze product; het product in kwestie kan op zich worden gerookt, terwijl de daarin vervatte suikersiroop, tabak en smaakstoffen voornamelijk zijn bedoeld om de rook een bepaalde geur te geven.

- 4 Na onderzoek van de elektronische invoeraangiften van de onderneming stelde de douaneautoriteit voor de regio Vilnius vast dat verzoekster een ander (netto)gewicht voor het litigieuze product had opgegeven dan op de facturen en pakbonnen was vermeld, aangezien verzoekster slechts het (netto)gewicht van de tabak in het litigieuze product had aangegeven, met andere woorden het nettogewicht van één bestanddeel en niet het nettogewicht van het litigieuze product in zijn geheel. Aangezien de belastingdienst van de regio Vilnius van mening was dat het gehele litigieuze product – en niet alleen de erin vervatte tabak – volgens de nationale bepalingen als accijnsplichtige rooktabak moest worden aangemerkt, berekende hij in een controleverslag van 23 augustus 2017 (hierna: „verslag”) dat de onderneming 1 308 750,28 EUR aan accijns, 274 837,74 EUR aan btw bij invoer, 512 513 EUR aan rente wegens laattijdige betaling van de accijns en 43 532 EUR aan rente wegens laattijdige betaling van de btw bij invoer moest bijbetalen. Die belastingdienst heeft de onderneming ook een boete van 158 359 EUR opgelegd.
- 5 Bij besluit van 14 november 2017 heeft verweerder, na onderzoek van zijn bezwaar tegen dat besluit van de douaneautoriteit van de regio Vilnius, het verslag bevestigd en geweigerd om het verzoek van de onderneming om kwijtschelding van de verdragingsrente en de opgelegde boete in te willigen.
- 6 Daar verzoekster het oneens was met de besluiten van de belastingautoriteiten en onder meer van mening was dat niet over het litigieuze product in zijn geheel, maar alleen over de tabak daarin accijns moest worden geheven, ging zij tegen deze besluiten in beroep bij de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen), die de belastingbedragen, zoals berekend in het verslag, bevestigde en de onderneming gelastte deze bedragen te betalen, maar haar de opgelegde verdragingsrente kwijtschold.
- 7 Aangezien ook de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in eerste aanleg Vilnius, Litouwen) bij zijn beoordeling van het belastinggeschil inzake de besluiten van de regionale belastingdienst, verweerder en de commissie voor fiscale geschillen, die besluiten bevestigde, heeft verzoekster hoger beroep ingesteld bij de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (hoogste bestuursrechter van Litouwen).

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Erkenning dat het litigieuze product „[...] gedeeltelijk uit andere stoffen dan tabak [bestaat]” in de zin van artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64

- 8 De Uniewetgever heeft in artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64 niet nader bepaald uit welke „andere stoffen” een product moet bestaan om als tabaksfabrikaat te kunnen worden beschouwd.
- 9 Met betrekking tot dit aspect lijkt dit begrip zich op het eerste gezicht niet uit te strekken tot om het even welke stoffen, maar enkel tot stoffen die tabakssurrogaten in een bepaald tabaksfabrikaat zijn, met andere woorden stoffen die hetzelfde doel hebben (dezelfde functie vervullen) als tabak in een specifiek product. Het lijkt immers geen twijfel dat ten aanzien van sigaretten bijvoorbeeld sigarettenpapier geen „andere stof” voor de toepassing van artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64 vormt.
- 10 Andere stoffen dan tabak in waterpijptabak zoals onder meer gedefinieerd in aanvullende aantekening 1 op hoofdstuk 24 van de GN, zijn de gebruikelijke ingrediënten van een dergelijk product en hun aanwezigheid voldoet aan de verwachtingen van consumenten. Gesteld dat met het betrokken begrip („andere stoffen”) wordt verwezen naar stoffen die tabak in het product vervangen, moet daarom worden onderzocht of het litigieuze product, ongeacht de hoeveelheid aan tabak en andere stoffen daarin, inderdaad binnen de werkingssfeer van artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64 valt.
- 11 Dit gezegd zijnde, wordt tabak in een tabaksproduct dat bestemd is om te worden gerookt, verbrand en verwarmd, zodat te inhaleren rook met een bepaalde geur zal worden uitgestoten. In dit verband komt verzoekster niet op tegen het feit dat de suikersiroop en smaakstoffen in het litigieuze product die rook eerst en vooral een bepaalde geur moeten geven, dat wil zeggen dat deze stoffen in het litigieuze product in die specifieke zin in wezen voor dezelfde doelen worden gebruikt als de daarin aanwezige tabak.
- 12 Aangezien het begrip „andere stoffen” niet duidelijk is gedefinieerd in richtlijn 2011/64, kan voorts worden gesteld dat deze woorden hier in de breedst mogelijke zin worden gebruikt, en dus alle stoffen betreffen, ongeacht hun doel en hun band met de tabak in het product.
- 13 Gelet op het voorgaande moet allereerst het Hof van Justitie worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de eerste vraag.

Erkenning dat het litigieuze product aan de criteria voor „rooktabak” voldoet

- 14 Vervolgens moet bij het onderzoek of de litigieuze producten aan de criteria van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64 (afzonderlijk gelezen of in samenhang met artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64) voldoen, allereerst worden opgemerkt dat zij „geschikt [zijn] om zonder verdere industriële verwerking te worden gerookt” in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), (zie in dit verband onder meer arrest van het Hof van Justitie van 6 april 2017, Eko-Tabak, C-638/15, EU:C:2017:277, punten 30 tot en met 32), en ook „geschikt [zijn] om te worden gerookt” in de zin van artikel 5, lid 1, onder b).

- 15 Artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64 bevat tevens een tweede verplicht criterium, namelijk dat rooktabak een „gesneden of op andere wijze versnipperde, gesponnen of tot flakes geperst [...]” product is.
- 16 Uit de in het hoofdgeding verkregen gegevens blijkt dat het geen twijfel lijdt dat de tabak in het litigieuze product wordt „versnipperd” in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64. De tabak in het litigieuze product dat bestemd is om zonder verdere verwerking te worden gerookt en door consumenten wordt gebruikt als een nicotinehoudend product, wordt bij het roken ervan voor zijn hoofddoel gebruikt, dat erin bestaat te inhaleren nicotinehoudende rook te doen ontstaan door het te verbranden of te doen gloeien.
- 17 Uit een systemische analyse van de bepalingen van richtlijn 2011/64 blijkt dat accijns moet worden geheven over alle tabaksfabrikaten, dat wil zeggen over relevante producten – ook die welke als rooktabak worden beschouwd –, en niet over de erin vervatte tabak (de specifieke hoeveelheid tabak). Dit leidt dan weer tot de conclusie dat in een zaak als die in het hoofdgeding andere bestanddelen van het litigieuze product wellicht niet ervoor kunnen zorgen dat het gehele product niet kan worden aangemerkt als rooktabak in de zin van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64.
- 18 Een andere beoordeling zou waarschijnlijk indruisen tegen de doelstellingen van de richtlijn in kwestie, zoals uiteengezet in overwegingen 2 en 9 daarvan, en zou niet voldoen aan het vereiste dat verschillende categorieën tabaksfabrikaten worden gedefinieerd op basis van criteria in verband met de kenmerken en het gebruik ervan (arrest van het Hof van Justitie van 11 april 2019, Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punt 41).
- 19 Het Hof van Justitie wordt derhalve verzocht om een een prejudiciële beslissing over de tweede vraag teneinde deze beoordeling te bevestigen of af te wijzen.

Indeling van het litigieuze product overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn 2011/64

- 20 Indien het Hof van Justitie de voorgaande vraag ontkennend beantwoordt, namelijk dat het litigieuze product – zelfs in het licht van omstandigheden als die in het hoofdgeding – in zijn geheel (alle stoffen waaruit de litigieuze melange is samengesteld) moet worden beschouwd en het product slechts als aan accijns onderworpen rooktabak kan worden beschouwd voor zover in eerste instantie wordt onderzocht of aan de voorwaarde van artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64 („gesneden of op andere wijze versnipperd”) is voldaan.
- 21 Het Hof van Justitie heeft vastgesteld dat bij gebreke van een definitie van de begrippen „gesneden” en „versnipperd” in die richtlijn, voor de bepaling van de strekking ervan moet worden afgegaan op de algemene en gangbare betekenis ervan; met die begrippen waarvan de gebruikelijke betekenis bijzonder ruim is, wordt met name bedoeld, wat het eerste betreft, het resultaat van de handeling die erin bestaat een deel of een stuk van iets weg te nemen met een scherp voorwerp,

en wat het tweede betreft, het resultaat van de handeling die erin bestaat iets in stukken te breken of te verdelen (arrest van het Hof van Justitie van 6 april 2017, Eko-Tabak, C-638/15, EU:C:2017:277, punt 28).

- 22 Aangezien het litigieuze product een melange is, zou het logisch zijn te veronderstellen dat de stoffen waaruit het product bestaat, moeten worden beoordeeld in het kader van het onderzoek van het criterium „snijden” of „versnipperen” in de zin van artikel 2, lid 2, en/of artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64.
- 23 Met betrekking tot dit laatste aspect kan, gezien de verschillende taalversies van artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64 (bijvoorbeeld „otherwise split” in het Engels of „fractionné d’une autre façon” in het Frans), het standpunt worden ingenomen dat de betrokken andere stoffen dan tabak (de genoemde suikersiroop, glycerine, smaakstoffen en conserveermiddelen) mogelijkerwijs aan de criteria in kwestie voldoen, ongeacht het feit dat het litigieuze product hoofdzakelijk uit vloeibare (stroperige) en normaliter fijne stoffen bestaat. Dit standpunt zou in overeenstemming kunnen zijn met de uitlegging in punt 24 van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Eko-Tabak, volgens welke het begrip „rooktabak” niet restrictief mag worden uitgelegd.
- 24 Ten aanzien van de andere ingrediënten dan tabak kan daarentegen ook het tegenovergestelde standpunt worden ingenomen met betrekking tot de vraag of het mengen van normaliter vloeibare of anderszins fijne stoffen, of de verdeling van het uiteindelijke mengsel in kleinere hoeveelheden kan worden beschouwd als „snijden” of „versnipperen” in de zin van artikel 5, lid 1, onder a), van richtlijn 2011/64. Het begrip waarbij een accijnsplichtig product wordt gedefinieerd, moet namelijk objectief zijn en daarom mag een beoordeling van het betrokken criterium („snijden” of „versnipperen”) niet ervan afhangen of voor de vervaardiging van het litigieuze product een grotere hoeveelheid aan vloeibare of anderszins normaliter fijne stoffen is gebruikt.
- 25 Tevens moet worden onderzocht of de litigieuze producten de in artikel 5, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/64 genoemde kenmerken van rooktabak hebben. In overweging 8 van richtlijn 2011/64 wordt onder meer gesteld dat „tabaksafval duidelijk [moet worden] gedefinieerd”, wat leidt tot de slotsom dat het begrip „tabaksafval” waarnaar in die overweging wordt verwezen, niet ruim kan worden uitgelegd. Hoewel het litigieuze product bestemd is voor verkoop in het klein, kan het als zodanig op zijn beurt niet als afval of als een bijproduct worden beschouwd; er zijn ook geen gegevens waaruit blijkt dat afzonderlijke ingrediënten van het litigieuze product als zodanig kunnen worden beschouwd.
- 26 Bij gebrek aan rechtspraak van het Hof van Justitie kan op grond van het feit dat het litigieuze product wordt vervaardigd door tabak te verwerken, dat wil zeggen door tabak met andere stoffen te mengen, evenwel niet worden uitgesloten dat dit product, dat slechts hoogstens 24 % tabak bevat, kan worden beschouwd als een

bijproduct dat uit de verwerking van tabak ontstaat als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/64.

- 27 De derde prejudiciële vraag wordt bijgevolg voorgelegd om de gerezen twijfel weg te nemen.

Het begrip „tabakssurrogaten”

- 28 Mocht het Hof van Justitie de derde vraag bevestigend beantwoorden en bevestigen (1) dat de verhoudingen in het onderhavige geschil onder artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64 vallen en (2) dat het besluit ten aanzien van de vraag of het litigieuze product als rooktabak dient te worden beschouwd, moet worden vastgesteld door na te gaan of niet alleen de tabak, maar ook de andere bestanddelen van het product aan de criteria van artikel 5, lid 1, voldoen, dan rijst in het hoofdgeding tens de vraag of richtlijn 2011/64 wel adequaat is omgezet in nationaal recht. Meer bepaald rijst de vraag of artikel 3, lid 36, van de accijnswet met betrekking tot producten die als rooktabak worden beschouwd, verenigbaar is met artikel 2, lid 2, van richtlijn 2011/64.
- 29 In deze Unierechtelijke bepaling, waarin de samenstelling van het product wordt omschreven, wordt immers naar „andere stoffen” verwezen, terwijl in de nationale wetgeving de term „tabakssurrogaten” wordt gebruikt.
- 30 Het huidige stadium van de procedure in deze zaak leidt redelijkerwijs tot de conclusie dat dit begrip („tabakssurrogaten”) overeenkomt met het in de GN gehanteerde begrip.
- 31 De verwijzende rechter is het ermee eens dat de bepalingen van richtlijn 2011/64 ter omschrijving van het accijnsplichtige product niet naar de GN verwijzen (zie in dit verband arrest van het Hof van Justitie van 11 april 2019, Skonis ir kvapas, C-638/17, EU:C:2019:316, punt 46). In de onderhavige zaak is de inhoud van de GN-bepalingen echter van belang voor de toepassing van de nationale bepalingen en voor de beslissing ten aanzien van de vraag welk effect de mogelijke inadequate omzetting van Uniewetgeving kan hebben op verzoeksters verplichtingen.
- 32 Verzoekster heeft het litigieuze product als „waterpijptabak bedoeld bij aanvullende aantekening 1 op dit hoofdstuk” ingedeeld onder GN-postonderverdeling 2403 11 00. Die aantekening bepaalt dat „[v]oor de toepassing van onderverdeling 2403 11 [...] als ‚waterpijptabak’ [wordt] aangemerkt tabak die bestemd is om in een waterpijp te worden gerookt en die bestaat uit een mengsel van tabak en glycerol, ook indien aromatische oliën en extracten, melasse of suiker bevattend en ook indien gearomatiseerd met vruchten [...]”.
- 33 Bovenstaande onderverdeling valt onder GN-post 2403, „rooktabak, ook indien tabakssurrogaten bevattend, ongeacht in welke verhouding”.

- 34 Dit leidt tot de conclusie dat waterpijptabak zoals omschreven in voornoemde aanvullende aantekening 1, als rooktabak wordt beschouwd en dat in deze aantekening genoemde andere bestanddelen dan tabak (glycerol/glycerine, suiker, melasse, etc.) wellicht niet als „tabakssurrogaten” mogen worden beschouwd.
- 35 Dit wordt deels bevestigd door de tweede zin van de aanvullende aantekening op GN-code 2403 11 00 („[...] Tabaksvrije producten die bestemd zijn om in een waterpijp te worden gerookt zijn evenwel uitgesloten van deze onderverdeling”) en de toelichtingen op de GN (PB 2019, C 119, blz. 1) (hierna: „toelichtingen”) ter zake van GN-onderverdeling 2403 99 90, volgens welke tot deze onderverdeling onder meer behoren: „product om te roken (bijvoorbeeld „waterpijptabak”) dat geheel bestaat uit tabakssurrogaten *en andere stoffen dan tabak*”.
- 36 Het feit dat voor de toepassing van de GN onder „tabakssurrogaten” ook stoffen vallen die vanwege hun doel bestemd zijn om de tabak te vervangen die (doorgaans) is vervat in het product, wordt niet alleen bevestigd door de taalkundige betekenis van dit begrip, maar (deels) ook door de toelichtingen op GN-onderverdeling 2402 90 00, die luidt als volgt: „Tot deze onderverdeling behoren sigaren, cigarillo’s en sigaretten die geheel uit tabakssurrogaten bestaan, zoals sigaretten vervaardigd van speciaal geprepareerde bladeren van een slasoort, die tabak noch nicotine bevatten”.
- 37 In deze omstandigheden moet het Hof van Justitie ook worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de vierde vraag.
- 38 De antwoorden op deze vragen zijn van groot belang voor de onderhavige zaak daar zij noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de nationale rechtsregels ter vaststelling van verzoeksters belastingverplichtingen.